

SKLEP KOLEGIJA EVROPSKEGA JAVNEGA TOŽILSTVA Z DNE 21. APRILA 2021

O SPREJETJU OPERATIVNIH SMERNIC O PREISKAVAH, POLITIKE O
PREVZEMU ZADEV IN ODSTOPU ZADEV, KAKOR SO BILE
SPREMENJENE S SKLEPOMA KOLEGIJA EJT 007/2022 Z DNE
7. FEBRUARJA 2022 IN 026/2022 Z DNE 29. JUNIJA 2022

Kolegij Evropskega javnega tožilstva (EJT) je –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (v nadaljnjem besedilu: uredba o EJT) in zlasti člena 9(2), členov 25, 26, 27 in člena 34(3) Uredbe,

ob upoštevanju poslovnika EJT, ki ga je kolegij sprejel 12. oktobra 2020, in zlasti členov 42 in 57 poslovnika,

glede na potrebo po zagotovitvi usklajene politike glede pregona in učinkovitem preprečevanju kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije;

ob upoštevanju predloga evropske glavne tožilke, ki temelji na sklepih namenske delovne skupine evropskih tožilcev –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Smernice o prednostnih nalogah ter politiki EJT o preiskavah in pregonu so določene v Prilogi 1, ki je sestavni del tega sklepa.

Smernice o merilih za prevzem nerešenih zadev v zvezi s kaznivimi dejanji, ki sodijo v pristojnost EJT in so bila storjena po 20. novembru 2017, so določene v Prilogi 2, ki je sestavni del tega sklepa.

Smernice o merilih za neprevzem zadev s strani evropskih delegiranih tožilcev so določene v Prilogi 3, ki je sestavni del tega sklepa.

Smernice o merilih za odstop zadev pristojnim nacionalnim organom so določene v Prilogi 4, ki je sestavni del tega sklepa.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na datum njegovega sprejetja.

V Luxembourg, 21. aprila 2021.

V imenu kolegija

Laura Codruța KÖVESI
Evropska glavna tožilka

PRILOGA 1: SMERNICE O PREDNOSTNIH NALOGAH TER POLITIKI EJT O PREISKAVAH IN PREGONU¹

V skladu z odstavkom 24 uvodne izjave Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 (v nadaljnjem besedilu: uredba o EJT) kolegij EJT sprejema odločitve o strateških vprašanjih, tudi glede določanja prednostnih nalog in politike EJT o preiskavah in pregonu. Poleg tega kolegij sprejema odločitve o strateških vprašanjih v skladu s členom 9(2)² uredbe o EJT, zlasti za zagotovitev usklajenosti, učinkovitosti in doslednosti politike EJT glede pregona v vseh državah članicah.

Člen 25(1) določa, da „EJT izvaja svojo pristojnost bodisi tako, da sproži preiskavo na podlagi člena 26, ali tako, da se odloči uporabiti pravico do prevzema zadeve na podlagi člena 27“.

EJT sproži preiskavo, kadar prejme ustrezne informacije o katerem koli kaznivem dejanju, ki je bilo storjeno ali se izvaja, za katero bi lahko bilo pristojno in za katero sodni organ ali organ pregona države članice ni sprožil preiskave.

EJT se lahko odloči uporabiti pravico do prevzema zadeve, kadar je pravosodni organ ali organ pregona države članice sprožil preiskavo kaznivega dejanja, za katero bi EJT lahko izvajalo svojo pristojnost.

Člen 40(2) poslovnika EJT (v nadaljnjem besedilu: poslovnik) določa, da se pri preverjanju glede prevzema ocenijo dodatna merila, zlasti:

- a. stopnja, na kateri je preiskava;
- b. ustreznost preiskave v zvezi z zagotavljanjem usklajenosti politike EJT o preiskavah in pregonu;
- c. čezmejni vidiki preiskave;
- d. obstoj drugih konkretnih razlogov, ki kažejo na to, da je bolje, da preiskavo nadaljuje EJT.

Na podlagi tega je kolegij pripravil naslednje smernice, ki jih upoštevajo evropski delegirani tožilci glede določanja prednostnih nalog ter politike EJT o preiskavah in pregonu:

1. Začetek preiskave

- a) V skladu s členom 24(1) uredbe o EJT „institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic, ki so pristojni na podlagi veljavnega nacionalnega prava, brez nepotrebnega odlašanja poročajo EJT o vsakem kaznivem ravnanju, za katero bi lahko izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3).“ To je glavni kanal, ki EJT omogoča izvajanje njegove pristojnosti s sprožitvijo preiskave.

¹ Te smernice so bile pripravljene v skladu s Sklepom 029/2021 kolegija EJT z dne 21. aprila 2021 in spremenjene s Sklepom 026/2022 kolegija EJT z dne 29. junija 2022.

² Členi, navedeni v teh smernicah, so členi „uredbe o EJT“, razen če je izrecno navedeno drugače.

- b) Institucije, organi, uradi in agencijami Unije ter organi držav članic so glavni viri poročil o kaznivih dejanjih. EJT lahko prejme neposredne informacije tudi iz drugih virov, kot so denimo pritožbe fizičnih in pravnih oseb. Člen 26(1) določa, da EJT začne preiskavo, „kadar obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo“, da se kaznivo dejanje, za katero je pristojno, izvaja ali da je bilo storjeno, pri čemer ne navaja nobenega določenega vira.
- c) Člen 24(1) se sklicuje na člen 22 ter člen 25(2) in (3), kar pomeni, da je EJT na prvi stopnji edini organ, ki je pristojen, da oceni, ali bi moral izvajati svojo pristojnost. To vključuje zadeve, pri katerih lahko obstaja deljena pristojnost EJT in nacionalnih organov pregona. Člen 24(1) predvideva komunikacijski kanal za poročanje o kaznivih dejanjih, ki je neposredno in izključno namenjen EJT in ne sme vključevati nacionalnih sodnih organov kot hkratnih ali sočasnih naslovnikov sporočila. V tem primeru institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic, ki so pristojni na podlagi veljavnega nacionalnega prava, pošljejo poročilo o kaznivem dejanju neposredno in izključno EJT. Namen sporočila, prejetega v skladu s členom 24(1), je sprožiti odločitev EJT, ali naj izvrši svojo pristojnost s sprožitvijo preiskave, zato je naslovljeno samo na EJT.
- d) S poročanjem navedenih organov o kaznivih dejanjih predvsem in izključno EJT se bo preprečilo poseganje v pristojnosti EJT in njegove preiskovalne ukrepe. Ta izključna linija poročanja preprečuje tveganje izvajanja vzporednih preiskav in njihovih negativnih posledic ter pojava resne motnje v mehanizmu za izmenjavo informacij, ki ga predvideva uredba.
- e) Navedena pravila ne posegajo v pravico nacionalnih organov do pravočasnega prejema informacij v vsakem primeru, ko se EJT odloči za začetek postopka, saj mora EJT te informacije posredovati v skladu s členoma 25(5) in 26(7).

2. Prevzem preiskave

- a) EJT bo prejelo informacije v zvezi s kaznivim dejanjem, za katerega bi lahko izvajalo svojo pristojnost, potem ko je sodni organ ali organ pregona države članice že sprožil preiskavo. Te informacije se prejmejo v skladu s členom 24(2) in so povezane z morebitno odločitvijo EJT, da izvrši svojo pristojnost z uveljavljanjem pravice do prevzema zadeve.
- b) Kot je bilo že navedeno, merila, ki morajo biti izpolnjena pri odločitvi o morebitnem prevzemu zadeve, v zvezi s katero je nacionalni organ že sprožil kazensko preiskavo, so drugačna kot merila za sprožitev preiskave.
- c) Dokler EJT ne sprejme odločitve o prevzemu zadeve, lahko nacionalni organ še vedno izvaja preiskovalne ukrepe, saj v skladu s členom 27(5) ne sme izvajati nadaljnjih preiskovalnih ukrepov šele potem, ko EJT uveljavlja pravico do prevzema zadeve. Po zagotovitvi informacij iz člena 24(2) in pred sprejetjem odločitve EJT o prevzemu zadeve nacionalni organ ne sme sprejeti nobene odločitve, katere učinek bi lahko bil, da EJT ne bi moglo uveljavljati pravice do prevzema zadeve.
- d) Poleg tega je treba poudariti, da člen 24(2) določa, da samo „kadar pristojni sodni organ ali pristojni organ pregona“ države članice meni, da preiskava, ki jo izvaja, zadeva

kaznivo dejanje iz člena 22 ter člena 25(2) in (3), ta organ obvesti EJT. Ker kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost EJT, niso naštetna na „izčrpnem seznamu kaznivih dejanj“ in jih zato ni mogoče takoj prepoznati kot takšne, bi pristojni nacionalni organ morda moral opraviti prvo presojo, preden obvesti EJT.

- e) Vendar se lahko pristojni sodni organ ali organ pregona države članice odloči, da EJT ne bi moglo izvajati svoje pristojnosti, samo in izključno v zvezi s primeri iz člena 24(3). Pristojni nacionalni organ mora o tem v vsakem primeru obvestiti EJT.
- f) Če nacionalni organ meni, da EJT ne bi bilo treba obvestiti, EJT lahko kljub temu po prejemu informacij iz drugih virov uveljavlja pravico do prevzema zadeve in upošteva postopek iz členov 27(3) in posledično 24(2).

3. Smernice za izvajanje pristojnosti EJT

3.1. Splošna pravila

- a) V skladu s členom 24(1) uredbe o EJT institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic, ki so pristojni na podlagi veljavnega nacionalnega prava, poročajo o vsakem kaznivem ravnanju iz člena 22 ter člena 25(2) in (3) izključno EJT.
- b) Za namen teh smernic se pri oceni škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Evropske unije, upoštevajo:
 - 1. dejanska izguba virov ali sredstev Evropske unije ter/ali izguba, ki bi bila lahko povzročena, če bi bilo kaznivo dejanje izvedeno v skladu z namenom storilca oziroma storilcev;
 - 2. vrednost pogodbe v zadevah, povezanih z javnim naročanjem, kadar ravnanje ni povzročilo dejanske materialne izgube finančnim interesom Unije, vendar naročilo brez goljufije ne bi bilo dodeljeno.
- c) Kadar se EJT odloči za izvajanje svoje pristojnosti za kaznivo dejanje s področja uporabe člena 22(2) ali (3) ali člena 25(2) ali (3) in je mogoče predvideti, da bi lahko taka odločitev povzročila spor o pristojnosti v skladu s členom 25(6), odločitev EJT temelji na posebni utemeljitvi pristojnosti EJT za dejansko zadevo, ki jo vsebujejo tudi informacije, ki se pošljejo državi članici.

3.2. Izvajanje pristojnosti s sprožitvijo preiskave s sklicevanjem na informacije o kaznivem ravnanju, ki jih EJT prejme v skladu s členom 24(1) ali iz drugih avtonomnih virov

- a) EJT izvaja svojo pristojnost za katero koli kaznivo dejanje iz člena 22(1), ki sodi v njegovo stvarno, krajevno, osebno in časovno pristojnost.
- b) EJT v skladu s členom 22(2) uredbe o EJT izvaja svojo pristojnost za kazniva dejanja, povezana s sodelovanjem v hudodelski združbi, če je namen kriminalne dejavnosti takšne hudodelske združbe storitev katerega koli izmed kaznivih dejanj iz člena 22(1).

V tem primeru in brez poseganja v člen 25(3) EJT sproži preiskavo ne glede na sočasen obstoj drugih osnovnih kaznivih dejanj in ne glede na škodo, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije s kaznivimi dejanji, ki niso navedena v členu 22(1).

- c) Kadar je nezakonita dejavnost take hudodelske združbe v enaki meri usmerjena v različna področja in če namen storitve enega ali več kaznivih dejanj iz člena 22(1) sovпада z namenom storitve drugih kaznivih dejanj, lahko EJT izvaja svojo pristojnost samo, če velja ena od naslednjih okoliščin:
1. najvišja sankcija, predpisana v nacionalnem pravu za kaznivo dejanje s področja uporabe člena 22(1), je strožja kot najvišja sankcija za drugo osnovno kaznivo dejanje, ločitev preiskave pa bi neugodno vplivala na učinkovito izvajanje preiskave ali pregona, ne bi bila v interesu pravičnosti ali bi lahko škodovala procesnim jamstvom ali temeljnim pravicam obtožencev ali žrtev. Če je najvišja sankcija za kaznivo dejanje, za katero EJT ni pristojno, strožja, EJT še vedno lahko izvaja svojo pristojnost, če je zadevno kaznivo dejanje prispevalo k storitvi kaznivega dejanja s področja uporabe člena 22(1), če je bilo storjeno za zagotovitev nekaznivosti dejanj, za katera je pristojno EJT, ali če je prispevalo h kateremu koli trgovanju, prenosu ali razpolaganju s premoženjskimi koristmi, pridobljenimi s kaznivim dejanjem s področja uporabe člena 22(1);
 2. obstaja razlog za domnevo, da škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije z zadevno kriminalno dejavnostjo, presega škodo, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi;
 3. preiskava bi lahko imela posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovala ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ogrožen ugled Unije na nacionalni ali lokalni ravni.
- d) EJT bo izvajalo svojo pristojnost v zvezi s katerim koli drugim kaznivim dejanjem, ki je neločljivo povezano s kaznivim ravnanjem s področja uporabe člena 22(1) v skladu s členoma 22(3) in 25(3) uredbe o EJT. Za kaznivo dejanje se šteje, da je neločljivo povezano z drugim, med drugim kadar:
1. ima lahko ločena odločitev o pregonu enega od njih posledice v skladu z načelom *ne bis in idem* v preiskavi, pregonu ali sodnem postopku drugega;
 2. sta bili obe dejanji storjeni z isto stvarno dejavnostjo in istim namenom;
 3. je bil niz dejanj, ki sestavljajo zadevni kaznivi dejanji, izveden v okviru izvajanja istega kriminalnega načrta, da bi bil dosežen isti skupni cilj;
 4. je določeno nezakonito ravnanje, ki sestavlja eno od kaznivih dejanj, časovno, prostorsko in glede predmeta povezano z drugim, in zato tvorita neločljivo celoto;
 5. so dejanja, ki prispevajo k navedenima kaznivima dejanjema, povezana tako, da bi se z ločeno preiskavo, pregonom ali presojo kaznivih dejanj v različnih postopkih umetno razdelil niz dogodkov, ki sestavljajo naravni potek dejanj.

- e) V skladu s členom 4(1) Direktive (EU) 2017/1371 EJT izvaja svojo pristojnost za kazniva dejanja pranja denarja, ki zadevajo premoženje³, pridobljeno s kaznivimi dejanji iz člena 22(1).
- f) Kadar dejavnosti pranja denarja zadevajo premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji iz člena 22(1) in s katerimi koli drugimi kaznivimi dejanji, EJT izvaja svojo pristojnost:
 - 1. če je najvišja sankcija, predpisana v nacionalnem pravu za predhodno kaznivo dejanje s področja uporabe člena 22(1), strožja kot najvišja sankcija za drugo predhodno kaznivo dejanje, razen če je to drugo kaznivo dejanje prispevalo k storitvi kaznivega dejanja s področja uporabe člena 22(1);
 - 2. če je vrednost premoženja, pridobljenega s kaznivimi dejanji iz člena 22(1), višja od vrednosti premoženja, pridobljenega z drugimi predhodnimi kaznivimi dejanji;
ali:
 - 3. če bi preiskava lahko imela posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovala ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ogrožen ugled Unije na nacionalni ali lokalni ravni.

3.3. Izvajanje pristojnosti s prevzemom preiskave s sklicevanjem na informacije o kaznivem ravnanju, ki jih EJT prejme v skladu s členom 24(2)

EJT izvaja svojo pristojnost s prevzemom preiskave, kadar so izpolnjena merila iz točke 3.2 in vsaj eno od naslednjih dodatnih meril:

- a) preiskava bi lahko imela posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovala ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ogrožen ugled Unije na nacionalni ali lokalni ravni;
- b) uradniki ali drugi uslužbenci Unije, člani institucij Unije ali drugi javni uslužbenci⁴ so osumljeni storitve kaznivega dejanja v kakršni koli vlogi;
- c) preiskava ima čezmejno razsežnost in vključuje najmanj dve sodelujoči državi članici, zato lahko EJT, ki deluje kot enotni urad, učinkoviteje izvaja preiskavo in pregon;
- d) preiskava ima čezmejno razsežnost ter saj vključuje sodelujoče in nesodelujoče države članice in/ali tretje države, nacionalni organi sodelujočih držav članic pa niso sprejeli ustreznih ukrepov ali pa je preiskava občutno odložena;

³ Izraz „premoženje“ se v teh smernicah uporablja v skladu z opredelitvijo iz priporočil Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF): „Premoženje pomeni vsakršno premoženje, materialno ali nematerialno, premično ali nepremično, in pravne dokumente ali listine, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na takšnem premoženju“ (glosar).

⁴ Izraz „javni uslužbenec“ se v teh smernicah uporablja v skladu z opredelitvami iz člena 4(4) in uvodne izjave 10 Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (direktiva o zaščiti finančnih interesov) ter člena 2(a), (b) in (c) Konvencije Združenih narodov proti korupciji, vključno uradnikov javne mednarodne organizacije.

- e) nacionalni organ ni sprejel ustreznih ukrepov za popolno povrnitev škode, povzročene finančnim interesom Unije, in je malo verjetno, da jih bo sprejel, ali pa jih ne more sprejeti;
- f) nacionalni organ ni sprejel pomembnih preiskovalnih ukrepov;
- g) pristojni nacionalni organi in EJT so se dogovorili, da je bolje, če preiskavo ali pregon izvede EJT;
ali
- h) nujno je treba obravnavati enega ali več naslednjih položajev, pristojni nacionalni organ pa ni sprejel ustreznih ukrepov, pri čemer je malo verjetno, da jih bo, ali pa jih ne more sprejeti, za njihovo odpravljanje:
 - 1. konkretno nevarnost, da se bodo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, porabile, prodale, prenesle ali kakor koli že ne bodo več na voljo za zaseg;
 - 2. konkretno nevarnost, da bi se lahko osumljenec oziroma osumljenci skušali izogniti ali se dejansko skušajo izogniti pregonu in pravici;
 - 3. konkretno nevarnost, da se bo eno ali več ključnih prič ustrašovalo, jim škodovalo ali se k njim pristopilo kakor koli drugače, da bodo spremenile svojo izjavo;
 - 4. konkretno nevarnost, da bodo pomembni dokazi uničeni, prikriti ali kakor koli drugače ne bodo na voljo;
 - 5. tveganje za morebitno povečanje škode finančnim interesom Unije.

4. Sprožitev spora o pristojnosti v skladu s členom 25(6) ali odziv nanj

4.1. Pravni okvir

- a) V skladu s členom 25(6) uredbe o EJT v primeru nesoglasja med EJT in nacionalnimi organi pregona glede tega, ali kaznivo ravnanje spada na področje uporabe člena 22(2) ali (3) ali člena 25(2) ali (3), o tem, kdo je pristojen, odloči nacionalni organ, pristojen za odločanje o dodelitvi pristojnosti glede pregona na nacionalni ravni.
- b) Čeprav uredba ne določa postopka za sprožitev spora, se domneva, da bi si lahko tako EJT kot nacionalni organ pregona prizadeval pridobiti odločitev, kdo je pristojen za preiskavo zadeve.
- c) Ker uredba ne določa posebnega postopka, EJT upošteva pravila iz nacionalnega prava glede reševanja sporov o pristojnosti, organ, ki ga navede zadevna država članica, pa šteje za ustrezen za odločitev o dodelitvi pristojnosti.
- d) EJT prejme informacije v skladu s členom 24(3) samo v zvezi z zadevami iz člena 25(3). V tem primeru lahko EJT izvaja svojo pristojnost na podlagi člena 25(6). Člen 27(1) določa, da EJT odloči, ali bo uveljavljalo pravico do prevzema zadeve, po prejemu vseh ustreznih informacij v skladu s členom 24(2). V odstavku 61 uvodne izjave je navedeno, da „kadar pravosodni organ ali organ pregona države članice sproži preiskavo

kaznivega dejanja in meni, da EJT ne bi moglo izvrševati svoje pristojnosti, bi moral o tem obvestiti EJT, da bi to lahko ocenilo, ali bi moralo izvrševati pristojnost“. EJT je popolnoma avtonomno pri odločitvi, ali kaznivo dejanje sodi v njegovo pristojnost.

- e) Ob analogni uporabi člena 27(3) uredbe lahko EJT tudi obvesti pristojni nacionalni organ, da je ocenilo, da preiskava sodi v njegovo pristojnost in da namerava uveljavljati pravico do prevzema zadeve. Tako lahko EJT od pristojnega nacionalnega organa zahteva obvestilo v skladu s členom 24(2) uredbe.
- f) Če se pristojni nacionalni organ ne strinja in se odloči za potrditev svojega premisleka, da EJT ne more izvajati svoje pristojnosti v skladu s členom 24(3), EJT lahko izvaja svojo pristojnost na podlagi člena 25(6), ki se uporablja v primeru nesoglasja med EJT in nacionalnimi organi pregona.
- g) V vseh drugih primerih, tudi kadar je preiskava povezana z organiziranim kriminalom in kaznivimi dejanji pranja denarja, mora nacionalni organ obvestiti EJT v skladu s členom 24(2), in posledično, če bo EJT menilo, da bi moralo izvajati svojo pristojnost, bo uveljavljalo svojo pravico do prevzema zadeve.
- h) Nasprotno lahko nacionalni organ pregona večkrat sproži „pozitivni spor⁵“ o pristojnosti. Kot je bilo že navedeno, EJT obvesti pristojni nacionalni organ o vseh odločitvah glede izvajanja oziroma neizvajanja svoje pristojnosti v skladu s členi 25(5), 24(7), 26(2), 26(7) in 27(7). Kadar EJT izvaja svojo pristojnost s sprožitvijo ali prevzemom preiskave v zvezi s katerim koli kaznivim dejanjem s področja uporabe člena 22(2) ali (3) ali člena 25(2) ali (3), ima nacionalni organ pregona po pridobitvi ustreznih informacij pravico zahtevati, da o tem, kdo bo pristojen za preiskavo zadeva, odloči pristojni nacionalni organ.
- i) V primeru „negativnega spora“⁶ o pristojnosti, nacionalni organi ne morejo zadev posredovati ali odstopiti EJT, lahko samo obvestijo EJT v skladu s členom 24(2). EJT se po oceni informacij lahko odloči, da ne bo izvajalo svoje pristojnosti in mu ni treba sprožiti „negativnega spora“. V tem primeru bo preiskava ostala pri nacionalnem pristojnem organu.
- j) Vendar nacionalni pristojni organ lahko sproži „negativen spor“ vedno, ko EJT odloči, da ne bo izvajalo svoje pristojnosti v zvezi s katerim koli kaznivim ravnanjem s področja uporabe člena 22(2) ali (3) ali člena 25(2) ali (3).
- k) Opozoriti je treba, da lahko nacionalni pristojni organ sproži „negativen spor“ tudi v primeru, ko EJT odstopi zadevo v skladu s členom 34(1). Kadar se EJT odloči, da zadevo iz člena 34(2) in (3) odstopi nacionalnemu organu, se ta v skladu s členom 34(5) lahko odloči, da ni pripravljen prevzeti zadeve. Vendar pa nacionalni organ ne sme zavrnil odstopa za zadevo iz člena 34(1). Edina vrsta preiskave, ki se lahko v skladu s členom 34(1) odstopi nacionalnemu organu in v zvezi s katero se lahko pojavi negativen spor, se nanaša na kazniva dejanja v zvezi s sodelovanjem v hudodelski združbi, kadar se

⁵ „Pozitivni spor“ se v teh smernicah nanaša na primere, ko tako EJT kot nacionalni organ pregona trdita, da sta pristojna za preiskavo in pregon zadeve.

⁶ „Negativni spor“ se v teh smernicah nanaša na primere, ko tako EJT kot nacionalni organ pregona trdita, da nista pristojna za preiskavo in pregon zadeve ter da pristojnost pripada drugemu organu.

izkaže, da kriminalna dejavnost ni osredotočena na storitev kaznivih dejanj iz člena 22(1). V primeru nesoglasja med EJT in nacionalnimi organi pregona glede tega, ali kaznivo ravnanje spada na področje uporabe člena 22(2), tj. kakšen je namen kriminalne dejavnosti, se lahko o tem obvesti pristojen nacionalni organ, da odloči v skladu s členom 25(6).

4.2. Smernice EJT v primeru nesoglasja, ki lahko povzroči spor o pristojnosti v skladu s členom 25(6) uredbe o EJT

- a) Kadar se EJT odloči, da bo sprožilo spor po postopku iz člena 25(6) uredbe, evropski delegirani tožilec vloži pri pristojnem nacionalnem organu utemeljeno zahtevo, da naj se EJT razglasi za pristojno za preiskavo zadeve, če je to ustrezno, v skladu z nacionalno zakonodajo.
- b) Kadar EJT prejme informacije, da je nacionalni tožilec sprožil spor o pristojnosti v skladu s členom 25(6) uredbe o EJT, evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, po posvetovanju z nadzorujočim evropskim tožilcem in, kadar je ustrezno, v skladu z nacionalno zakonodajo, vloži memorandum pri pristojnem nacionalnem organu. Evropski delegirani tožilec, ki obravnava zadevo, bo pojasnil, zakaj je EJT izvršilo svojo pristojnost, in pristojnemu nacionalnemu organu zagotovil ustrezne dokumente.
- c) Po potrebi evropski delegirani tožilec, da bi sprejel informirano odločitev za namen uporabe člena 25(6), v skladu s členom 24(9) zahteva dodatne ustrezne informacije, ki so na voljo institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter organom držav članic.

PRILOGA 2: SMERNICE O MERILIH ZA PREVZEM NEREŠENIH ZADEV V ZVEZI S KAZNIVIMI DEJANJI, KI SODIJO V PRISTOJNOST EJT IN SO BILA STORJENA PO 20. NOVEMBRU 2017

EJT je v skladu s členom 120(2) Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 (v nadaljnjem besedilu: uredba o EJT) pristojno za vsa kazniva dejanja, ki spadajo v njegovo pristojnost in so storjena po 20. novembru 2017, pod pogojem iz drugega odstavka člena 27(7), da nacionalna preiskava še ni zaključena in da na sodišče še ni vložena obtožnica.

V zelo zgodnji fazi operativne dejavnosti EJT bodo nacionalne službe kazenskega pregona EJT v skladu s členom 24(2) uredbe o EJT zelo verjetno obvestile o velikem številu zadev, v zvezi s katerimi lahko EJT uveljavlja pravico do prevzema zadeve.

Glede na ocene, prejete od držav članic, bo EJT prejelo informacije o približno 2 150 tekočih zadevah (v nadaljnjem besedilu: zadeve v zaostanku). V skladu s členom 27(1) uredbe o EJT bo vsaka od teh informacij aktivirala petdnevni rok za sprejetje odločitve o uveljavljanju pravice do prevzema zadeve in posledično obveznost ustreznega obveščanja nacionalnih organov.

EJT bi moralo v skladu z načeloma sorazmernosti in potrebe prevzeti samo tiste zadeve, kjer bi se lahko z izvajanjem njegove pristojnosti zagotovila dodana vrednost nadaljevanju preiskave.

Člen 40(2) poslovnika EJT, ki določa pravila preverjanja za namen prevzema zadeve, se sklicuje na naslednja splošna merila:

- a. stopnja, na kateri je preiskava;
- b. ustreznost preiskave v zvezi z zagotavljanjem usklajenosti politike EJT o preiskavah in pregonu;
- c. čezmejni vidiki preiskave;
- d. obstoj drugih konkretnih razlogov, ki kažejo na to, da je bolje, da preiskavo nadaljuje EJT.

Glede na to kolegij določa naslednja posebna merila, ki jih morajo upoštevati evropski delegirani tožilci za prevzem nedokončanih preiskav v zvezi s kaznivimi dejanji, storjenimi med 20. novembrom 2017 in datumom, ko EJT prevzame naloge preiskave in pregona, ki so mu dodeljene s to uredbo:

- a) EJT bo prevzelo:
 1. preiskave, ki bi lahko imele posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovale ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ugled Unije ogrožen samo na nacionalni ali lokalni ravni;
 2. preiskave, v katerih so uradniki ali drugi uslužbenci Unije, člani institucij Unije ali drugi javni uslužbenci⁷ osumljeni storitve kaznivega dejanja;

⁷ Izraz „javni uslužbenec“ se v teh smernicah uporablja v skladu z opredelitvami iz člena 4(4) in uvodne izjave 10 Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo

- b) Če pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, EJT še vedno lahko prevzame zadevo, če:
1. je pomembna za zagotovitev usklajenosti politike EJT o preiskavah in pregonu, ali
 2. če obstajajo konkretni razlogi, ki kažejo na to, da je bolje, da preiskavo nadaljuje EJT, ter
 3. če sta preostali čas za izvedbo preiskave in procesni rok za vložitev obtožnice združljiva z dejanji preiskave, ki jih je še treba izvesti, in ne ogrožata ustreznega dokončanja preiskave.
- c) Brez poseganja v zgoraj določena merila EJT načeloma ne bo prevzelo preiskave, ki se je začela več kot dve leti pred začetkom delovanja EJT v skladu s členom 120(2), drugi odstavek, uredbe o EJT.
- d) EJT bo v vsakem primeru prevzel preiskave, ki spadajo v njegovo pristojnost, če bo dosežen dogovor s pristojnimi nacionalnimi organi.

finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (direktiva o zaščiti finančnih interesov) ter člena 2(a), (b) in (c) Konvencije Združenih narodov proti korupciji, vključno uradnikov javne mednarodne organizacije.

PRILOGA 3: SMERNICE KOLEGIJA EJT O MERILIH ZA NEPREVZEM ZADEV S STRANI EVROPSKIH DELEGIRANIH TOŽILCEV

Ob upoštevanju naslednjih smernic se evropski delegirani tožilec lahko odloči, da ne bo prevzel zadeve, ki se nanaša na kazniva dejanja, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v vrednosti manj kot 100 000 EUR, v skladu s členom 27(8) uredbe o EJT:

Brez poseganja v pristojnosti stalnega senata glede tega vprašanja se evropski delegirani tožilci samostojno in brez nepotrebnega odlašanja odločijo, da ne bodo prevzeli zadeve, ki se nanaša na taka kazniva dejanja, razen če:

- a) so javni uradniki, kot so opredeljeni v členu 4(4) Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava, osumljeni storitve kaznivega dejanja v kakršni koli vlogi;
- b) se preiskava nanaša na hudodelsko združbo v skladu s členom 22(2) uredbe o EJT;
- c) bi preiskava lahko imela posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovala ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ogrožen ugled Unije na nacionalni ali lokalni ravni;
- d) ima preiskava čezmejno razsežnost in vključuje najmanj dve državi članici, ki sodelujeta pri ustanovitvi EJT, zato lahko EJT, ki deluje kot enotni urad, učinkoviteje izvaja preiskavo in pregon;
- e) ima preiskava čezmejno razsežnost ter vključuje sodelujoče države članice in države članice, ki ne sodelujejo pri ustanovitvi EJT, ter/ali tretje države, nacionalni organi pa niso sprejeli ustreznih ukrepov ali pa je preiskava občutno odložena;
- f) nacionalni organ ni sprejel ustreznih ukrepov za popolno povrnitev škode, povzročene finančnim interesom Unije, in je malo verjetno, da jih bo sprejel, ali pa jih ne more sprejeti;
ali
- g) če je treba nujno obravnavati eno ali več naslednjih situacij, pristojni nacionalni organ pa ni sprejel ustreznih ukrepov, pri čemer je malo verjetno, da jih bo, ali pa jih ne more sprejeti, za njihovo odpravljanje:
 1. konkretno nevarnost, da se bodo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, porabile, prodale, prenesle ali da bi bil njihov zaseg na kakršen koli način onemogočen;
 2. konkretno nevarnost, da bi se lahko osumljenec oziroma osumljenci skušali izogniti ali se dejansko skušajo izogniti pregonu in pravici;
 3. konkretno nevarnost, da se bo eno ali več ključnih prič ustrašovalo, jim škodovalo ali se k njim pristopilo kakor koli drugače, da bodo spremenile svojo izjavo;
 4. konkretno nevarnost, da bodo pomembni dokazi uničeni, prikriti ali kakor koli drugače ne bodo več na voljo;
 5. tveganje za morebitno povečanje škode finančnim interesom Unije;

PRILOGA 4: SMERNICE O MERILIH ZA ODSTOP ZADEV PRISTOJNIM NACIONALNIM ORGANOM

V skladu s členoma 34(3) in 9(2) uredbe o EJT kolegij izda splošne smernice, ki stalnim senatom omogočijo, da zadevo odstopijo pristojnim nacionalnim organom v naslednjih primerih:

- kadar v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR, kolegij meni, da glede na težo kaznivega dejanja ali zapletenost postopka v posamezni zadevi ni potrebe za preiskavo ali pregon zadeve na ravni Unije in da bi bilo to v interesu učinkovitosti preiskave ali pregona;
- v zvezi s kaznivimi dejanji iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/1371, kadar škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi.

V skladu s četrtnim pododstavkom člena 34(3) uredbe o EJT taki odstopi vključujejo tudi vsa neločljivo povezana kazniva dejanja, za katera je pristojno EJT, kot je določeno v členu 22(3).

1. Kazniva dejanja, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR

V skladu s členom 34(3), prvi pododstavek, uredbe o EJT v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so povzročila ali bi lahko povzročila škodo finančnim interesom Unije v višini manj kot 100 000 EUR, lahko stalni senat odstopi zadevo pristojnim nacionalnim organom, razen če:

- a) so javni uradniki, kot so opredeljeni v členu 4(4) Direktive (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava, osumljeni storitve kaznivega dejanja v kakršni koli vlogi;
- b) se preiskava nanaša na hudodelsko združbo v skladu s členom 22(2) uredbe o EJT;
- c) bi preiskava lahko imela posledice na ravni Unije ali bi lahko škodovala ugledu Unije, vključno z zadevami, ko bi bil lahko ugled Unije ogrožen samo na nacionalni ali lokalni ravni;
- d) ima preiskava čezmejno razsežnost in vključuje najmanj dve državi članici, ki sodelujeta pri ustanovitvi EJT, ter/ali vključuje sodelujoče in nesodelujoče države članice in države članice in/ali tretje države, zato lahko EJT, ki deluje kot enotni urad, učinkoviteje izvaja preiskavo in pregon;
- e) če se lahko utemeljeno domneva, da nacionalni organ ne bi sprejel ustreznih ukrepov za popolno povrnitev škode, povzročene finančnim interesom Unije;
- f) če je treba nujno obravnavati enega ali več naslednjih položajev in se lahko utemeljeno domneva, da pristojni nacionalni organ ne bi sprejel ustreznih ukrepov za njihovo odpravljanje:

1. konkretno nevarnost, da se bodo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, porabile, prodale, prenesle ali kakor koli že ne bodo več na voljo za zaseg;
2. konkretno nevarnost, da bi se lahko osumljenec oziroma osumljenci skušali izogniti ali se dejansko skušajo izogniti pregonu in pravici;
3. konkretno nevarnost, da se bo eno ali več ključnih prič ustrahovalo, jim škodovalo ali se k njim pristopilo kakor koli drugače, da bodo spremenile svojo izjavo;
4. konkretno nevarnost, da bodo pomembni dokazi uničeni, prikriti ali kakor koli drugače ne bodo na voljo;
5. tveganje za morebitno povečanje škode finančnim interesom Unije.

2. Kazniva dejanja iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/1371 in kadar škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi

Kadar pri kaznivih dejanjih iz točk (a) in (b) člena 3(2) Direktive (EU) 2017/1371 škoda, ki je bila ali bi lahko bila povzročena finančnim interesom Unije, ne presega škode, ki je bila ali bi lahko bila povzročena drugi žrtvi, lahko stalni senat na zahtevo te druge žrtve odstopi zadevo pristojnim nacionalnim organom, če:

- a) je druga žrtev javna institucija ali organ države članice, in
- b) če je pristojni nacionalni organ v boljšem položaju za izvedbo preiskave ali pregona.